

Discurso DHC de Robin Boadway (16 Junio 2022):
un ejemplo de bien público puro

Excel·lentíssim Sr. Rector Magnífic de la UB, Sres. Vice-rectores, Srs. Vice-rectors, Sr. President del Consell Social, autoritats, director de department, companys i companyes de department i de la Facultat d'Economia i Empresa, alumnes, amics i amigues, and obviously last but not least Dear professor Robin Boadway....

... I am delighted to be acting as the sponsoring professor of this ceremony that will confer the title of Doctor Honoris Causa by the Universitat de Barcelona to Prof. Robin Boadway.

The central thought of this *laudatio* is that Prof. Boadway is the perfect example of a pure public good. And as we, the researchers in public economics, know well, this is an exceptional attribute; in his case, there is no under-provision of knowledge. This ceremony is not just a well-deserved recognition for his impressive career in

academia, but also a way to express our gratitude to him for his contribution to economics.

El campo de investigación del prof. Boadway abarca diversos ámbitos de la hacienda pública, desde la teoría de la imposición óptima, la provisión de bienes públicos, la seguridad social, el análisis coste-beneficio, así como el federalismo fiscal. El rigor técnico es una característica básica de su labor como economista, la cual comenzó a principios de los años 70 y sigue en curso. La persistencia y longevidad, pues, es otra de sus características, asociada, sin duda, a su papel de bien público puro que antes comentábamos.

Quan parlem de rigor tècnic, ens referim, principalment, a la seva capacitat teòrica. És a dir, de mitjançant models matemàtics, obtindre conclusions sobre el disseny del nostre sistema fiscal o sobre l'assignació d'impostos per nivells de govern dins d'una estructura federal o descentralitzada. El prof. Boadway posa, doncs, en valor la tasca de l'economista teòric. Citant-lo de manera literal, ens diu: "What is clear is that we cannot dispense with normative analysis and substitute for it empirical or political economy approaches". L'anàlisi econòmica en general i, en particular, en l'àmbit de les finances públiques necessita, doncs, d'un fonament teòric. Jo

precisaria, i aquesta és una altra característica del doctorand, que per ser realment útil a la societat, cal que l'anàlisi es centri en problemes del tot rellevants per a la nostra societat. No és un repte menor. I així ho ha fet, ho fa i ho seguirà fent el doctorand.

¿Qué papel puede jugar un impuesto general sobre el consumo (como puede ser el IVA) en presencia de un impuesto no-lineal sobre la renta (como es el IRPF)? ¿Cuál tiene que ser el diseño de la base imponible del impuesto sobre sociedades para minimizar el impacto negativo de las distorsiones creadas sobre el nivel de inversión empresarial? ¿Cómo se han de agregar los beneficios y costes de un proyecto público de inversión para decidir sobre su conveniencia en términos de eficiencia económica? ¿Cuál es el papel que deben jugar las transferencias de nivelación horizontal y vertical en un sistema federal o descentralizado de gobierno? Éstas son sólo algunas de las preguntas que la investigación del prof. Boadway es capaz de responder. Y remarco lo de “algunas”, pues otra de las características del doctorando es su elevada productividad. Creo, en todo caso, que no cabe duda del interés de todas las mencionadas a título de ejemplo. La sociedad, nuestra sociedad es mejor gracias a este tipo de investigación o, en todo caso, puede serlo en tanto en cuanto sus respuestas

lleguen a los decisores sociales, y éstos las acaben aplicando. En este sentido, las externalidades positivas del doctorando son del todo indudables. Un claro ejemplo, vale decir, del valor social de la universidad pública.

El professor Boadway va obtenir un grau en Enginyeria Química al Royal Military College del Canadà. Després d'una estada a la Universitat d'Oxford per estudiar economia, va tornar al seu país, on va completar el doctorat a la Queen's University i on va exercir com a docent al Departament d'Economia entre el 1973 i el 2013, activitat que va combinar amb estades anuals a la Universitat de Chicago (1976-1977), la Universitat d'Oxford (1980-1981) o la Universitat Catòlica de Lovaina (1986-1987). Des del 2013, és el «David Chadwick Smith Chair in Economics Emeritus» a la Queen's University. En coherència amb el seu caràcter de bé públic, però també de lideratge acadèmic i professional, ha exercit com a director del seu departament a la Queen's University, com a president de l'Associació Canadensa d'Economia, així com de l'Institut Internacional de Finances Públiques. Ha estat editor de diverses revistes acadèmiques, entre les quals cal destacar el *Journal of Public Economics* (la revista acadèmica de referència en el camp de les finances públiques), a

més de ser o haver estat membre del consell editorial de l'*American Economic Review*, del *Regional Science and Urban Economics*, de l'*American Economic Journal: Economic Policy*, o d'*Hacienda Pública Española / Review of Public Economics*. Aquesta darrera referència editorial reflecteix un primer contacte amb el món acadèmic espanyol.

Tornant al seu enfocament teòric, però de rellevància social, m'agradaria també destacar del seu curriculum vitae les seves tasques d'assessorament col·laborant, entre d'altres, amb el John Deutsch Institute, el Consell Econòmic del Canadà, el Banc Mundial, el Fons Monetari Internacional, l'Organització de Cooperació i Desenvolupament Econòmic, la Comissió Fiscal i Financera de Sud-àfrica, la Canadian Tax Foundation o la Royal Commissions on the Economic Union, on Passenger Transportation on Aboriginal Peoples, així com amb diversos departaments, ja siguin del Govern federal o dels governs provincials del seu país. Crec que això és molt destacable, doncs demostra que l'excel·lència en la recerca acadèmica no està en absolut renyida amb l'assessorament de qualitat; de fet, són marges d'actuació dels acadèmics-economistes complementaris. O, com a

mínim, la carrera professional del doctorand ens demostra que ho poden ser.

Antes hemos comentado el contacto del prof. Boadway con el mundo académico español, el cual también ha quedado patente, en este caso, con la Universitat de Barcelona y, en concreto, con el Institut d'Economia de Barcelona (IEB), instituciones ambas a las cuales pertenezco. En concreto, en 2005, el IEB era un centro de investigación, que dirigido por el prof. Martí Parellada, estaba en sus inicios. De hecho, recientemente, hemos celebrado el XX aniversario, donde precisamente el Excelentísimo Sr. Rector nos acompañó en un acto en el Aula Magna de este Edificio Histórico.

One of the first IEB activities Albert Solé and I organized was the Workshop on Fiscal Federalism. We were not sure about the success of such an international event – back then we were still rookies! – but we had no doubt about who would be the first keynote speaker. Prof. Boadway accepted our invitation immediately, and we believe this was key to the success of the event, which we have organized every two years since. During his visit to the University, Prof. Boadway also taught a PhD course at our faculty, on optimal taxation; I must say that I still keep the course notes he prepared for our

students on this occasion (the chapter on corporate income taxation was particularly interesting and useful). In 2018, he also collaborated with the IEB in writing a short report on the «The tenuous case for an annual wealth tax», jointly with Prof. Pierre Pestieau. In that report he expressed reservations about the need to include a wealth tax in the tax system as a complement to other taxes already applied to the ability to earn income, in particular inheritance tax. This is particularly interesting nowadays where there is an academic and social debate about the existence of this tax.

This brief *laudatio* is no more than an overview of Professor Boadway's body of work, which has had an undeniable impact on public finance, both in the academic domain and in the application of ideas. This honorary doctorate – the celebration of which was unfortunately delayed by the pandemic – is intended, therefore, as a well-deserved and fair recognition for the significant benefits that Professor Boadway has delivered as a pure public good on a global level. Thanks for your work and for your dedication!

Sant Cugat, a 8 de Junio, 2022